

**INKIJKVERSIE
SCRIPT**

NIEUW LEVEN

Toneelspel in drie bedrijven

door

GUIDO ROBAYS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
Fax: 072 - 5 15 53 66
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **NIEUW LEVEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **GUIDO ROBAYS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2012 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Femke - (jongste dochter)

Arlette - (oudere zus ; in tweede bedrijf = zigeunerin/ waarzegster)

Anna - (moeder ; in tweede bedrijf heks met paddenstoelen)

Sylvia - (verkeersslachtoffer) die ev. ook de rol van souffleuse Rita kan op zich nemen

Firmin - (vader ; in 2e bedrijf = clown1)

Koen - (vriend van Femke ; in 2e bedrijf = clown2)

Auteur Jeroen

Regisseur Frederik

DECOR:

Leefkamer met grote tafel, stoelen, canapé enz...

EERSTE BEDRIJF

Arlette: (*oudste dochter en zus van Femke*) Pa, ik vind dat ze lang wegblijven.

Firmin: (*vader*) Ze zijn nochtans vroeg van hier vertrokken maar je weet papa, een afspraak met een specialist kan ook lang duren.

Arlette: Het is te hopen dat Femke niet al te moe wordt...ik ben er niet echt gerust in.

Firmin: Maak je maar geen zorgen, kind...Femke zal het wel overleven.

Arlette: De lusteloosheid en vermoeidheid van mijn jongste zus maakt me toch onrustig en ze eet zo weinig!

Firmin: Ach kom kom, Arlette...wil je nog wat thee?

Arlette: Graag... papa, maar je mag je hoofd niet in het zand steken...het zou kunnen dat er meer aan de hand is dan je vermoedt.: ik vind dat ze er zo bleek bijloopt, veel infecties heeft en soms koortsaanvallen krijgt. Niets om gerust over te zijn!

Firmin: Ik heb er nochtans een goed oog in; specialist-geneesheer Lemmens heeft een uitstekende staat van dienst en publiceert in diverse vaktijdschriften.

Arlette: Het is niet omdat hij wetenschappelijk zeer onderlegd is en het goed kan uitdrukken en er over schrijven dat hij daarom een wonderdokter is....wonderen of mirakels bestaan niet.Die ontstaan alleen in de verbeelding van de mensen. Ongeneeslijke kwalen blijven verder woelen tot het lichaam het begeeft.Zo is het nu eenmaal. En vanwaar komen die blauwe plekken bij haar, die bloedneus?

Firmin: Laat ons de komst van je moeder en Femke afwachten...niet te vlug conclusies trekken, Arlette. (*deurbel. Vriend van Femke (Koen – vriend van Femke - komt binnen)*)

Koen: (*vriend van Femke*) Is Femke nog niet terug?

Firmin: Neen, we zitten ook vol ongeduld en onrust te wachten.

Arlette: Als dat maar goed afloopt, Koen..en waarom heb je haar niet vergezeld?

Koen: Femke had het liever niet...indien de uitslag ongunstig moest zijn, had ze zo'n diagnose graag in het begin alleen gedragen.

Arlette: Femke is graag op zichzelf in moeilijke omstandigheden

Koen: (*tot Firmin*) Een maand terug was ze nog vol enthousias-me.... we hadden plannen om tijdens de grote vakantie rond te trekken, weliswaar na jouw toestemming.

Firmin: Koen, ik wil het allerbeste voor Femke...maar je kent mijn standpunt: ik heb nogal moeite met ons standpuntverschil.

Koen: In welke zin?

Firmin: *(doet verder, spijs de stiekeme “ stomp “ die Arlette hem geeft)* Jij bent mede-eigenaar van de grootste “multimedia – zaak” in de streek met vele filialen en ik ben een eenvoudige bediende bij het Ministerie...ik hoop dat je mijn dochter Femke niet voor het zotje houdt! Jullie leefwereld is de onze niet...en misschien hebben je ouders liever een rijke schoondochter.... dan een arme ziekelijke..

Arlette: *(tot Koen)* Koen, het standenverschil is voor mij helemaal geen punt maar - en ik heb het zojuist aan pa gemeld – maar vooral het feit dat Femke zo onrustig, zeer vermoeid en koortsig is , maakt me geweldig onzeker. Haar voortdurende bleekheid en veelvuldige infecties zijn moeilijk te verklaren. Ja, ik weet het...we zijn slechts leken ter zake...misschien is het wel bloedarmoede of toch een aandoening die er mee in verband staat...ik kan het niet meer houden van de spanning...ik raadpleeg even de “ Medische Encyclopedie “ *(gaat naar de kast)* ...Ik hoop ten stelligste dat ik het verkeerd heb, maar ik denk nu aan...excuseer voor het harde woord...Leukemie.

Koen: Dat is onverantwoord opzoekingswerk...jij als leek zult de onjuiste conclusies trekken. De dokters kennen beter de onderlinge werking van alle delen van ons lichaam...aub. laat dat medisch boek waar het staat....

Arlette: Een grote angst overvalt me plots....ik wil mijn zuster niet kwijt! Ze kan eenvoudig weg geen leukemie hebben... onmogelijk... en toch...een bang voorgevoel blijft in me hangen.

Koen: Wat mij vooral opvalt, is dat ze na iedere inspanning buiten adem is....

Firmin: Ergens heb ik es gelezen dat leukemie vlotter te genezen valt dan vroeger...- als ik me niet vergis – en ik geef het hier ietwat beknopt weer: via chemo en beenmergtransplantatie zou het meerdere malen gelukt zijn genezing te bekomen...de ongemakken van de chemotherapie en de transplantatie moet je er bij nemen....maar het is nu eenmaal zo...

Koen: Maar niet alle ingrepen zijn evensuccesvol, dat vergeet je er bij te vertellen, Firmin....

Arlette: Ik wil het niet meer horen: ik kan me geen leven zonder Femke voorstellen.....

Koen: Zoiets valt zeer moeilijk te dragen. verlies draag je je ganse leven mee. Ik heb een tante wiens dochter jaren geleden verongelukt is. Haar oudste zoon heeft nu al een opgroeiende dochter: een kleindochter, zeg maar. Telkens ze haar kleindochter

heeft gezien, in huis gehad, zegt ze nadien: “ Ik zie alles in haar wat mijn dochter ook zou hebben gevoeld en beleefd...verliefdheden en dergelijke meer....en dat mis ik elke dag! “ (*REGISSEUR (Frederik) komt binnen...*)

Regisseur: (*Frederik*) Alstublieft Halt, halt...Ik moet jullie iets bekennen...Jeroen had me verwittigd dat hij ten behoeve van de opvoeringen dit jaar – en dat op mijn aandringen - het treurig scenario” Bloedarmoede” had geschreven en jullie hebben het stuk met volle overgave gerepeteerd en ik dacht mijn verdriet daardoor gedeeltelijk van me af te kunnen regisseren... want, zoals jullie weten, vandaag precies tien jaar geleden, ben ik mijn dochter aan een slepende ziekte verloren en de diepgaande en pijnlijke gevoelens, die Jeroen in dit toneelstuk beschrijft, blijken me vandaag reeds na een dertigtal replieken te machtig. Tijdens de repetities en gedurende de eerste opvoering van gisteren voelde ik me nochtans kalm,tamelijk sereen....maar vandaag zou ik dit stuk onmiddellijk willen afvoeren, waarvoor ik begrip vraag....Jeroen zei me zojuist dat hij voor het verder verloop van de avond iets heeft uitgedokterd. (*De auteur van het stuk (Jeroen heeft plastieken zakje met maskers bij + pakje papieren) komt op en deelt bladen met dialogen uit..*)

Auteur: (*Jeroen*) De toehoorders nu naar huis sturen is onmogelijk...Arlette en Firmin...neem aub plaats op de zetel....jullie hebben nu nieuwe dialogen in handen die over een meer gezonde situatie handelen. Dat tweede stuk heb ik terstond na het originele neergepend voor het geval Frederik het eerste niet meer zou kunnen aanhoren....Daar hij mijn beste vriend is had ik zijn reactie enigszins voorzien en ik vraag het publiek dan ook zich in een meer positieve leefwereld te willen begeven...Excuus aub voor deze ongewone omwenteling. Het tweede werkje draagt als titel: “Nieuw leven”, ja ja “ Nieuw Leven“ (*Jeroen zorgt voor de uitdeling van de nieuwe dialogen*)

Koen: Ik hoop dat Frederik hiermee zal geholpen worden...

Regisseur: (*Frederik*) Door die nieuwe aanpak zal het publiek hopelijk iets meer gezelligs en ontspannends te horen en te zien krijgen, beweert Jeroen, waardoor ze hun doordeweekse beslommeringen kunnen vergeten.....daarin is geen sprake meer van ongeneeslijke kwalen noch van standenverschil... (*regisseur richt zich tot de zaal*) ik weet het zeker, beste mensen: jullie kunnen die ommekeer aan... (*REGISSEUR AF*)

Auteur: Sorry, verdriet slijt, beweert men...je leert er mee leven, beweert men,...maar het blijft toch altijd aan je knagen.Dat heeft

een oude, wijze tante me indertijd duidelijk gemaakt. Je leert er mee leven maar soms blijven mensen in hun verdriet hangen en weten dit goed te verbergen. Dat is ook het geval bij onze regisseur: soms tracht hij via ongerijmde tussenkomsten en ridicule one-liners zijn ware gevoelens weg te steken.. Bij hem is niets wat het lijkt.

Beste Arlette en Firmin...we vangen het stuk aan met het gesprek dat handelt over een routine-onderzoek van Femke bij de huisdokter...Speel het op een positieve manier...zo zullen we onze regisseur misschien opbeuren.(tot Arlette en Firmin)...Die dialogen zijn enkel een leidraad en kunnen en mogen uitmonden in improvisatie..Jullie hebben op mijn aanraden die dialogen reeds eens doorgenomen.... *(Alleen Arlette en Firmin op het podium. Start van het stuk " Nieuw Leven ")*

Arlette: *(neemt een fles)* Pa? Een druppeltje in afwachting van de thuiskomt van mama Anna en mijn zuster Femke?

Firmin: Lang zullen ze niet meer wegblijven, ze zijn vroeg vertrokken en onze huisdokter is een ochtendmens en daarbij een stipt man. Daarbij straalt hij een ongekend optimisme uit.

Arlette: Femke zal het daar naar haar zin hebben: niet te lang in de wachtzaal en een vriendelijk onthaal..ze komt bijna fit terug! Ze zal alvast vitamines zijn voorgeschreven...échte dan, niet die uitgedunde pilletjes uit de grootwarenhuizen.

Firmin: Inderdaad, zo is dat...voor de gemoedsrust een whiskietje voor mij aub, Arlette. *(Regisseur komt op podium " gevlogen ")*

Regisseur: Waarom moet de vrouw altijd de man bedienen?.... Omgekeerd is toch veel charmanter en hoffelijker! *(regisseur AF. Firmin neemt zachtjes de fles uit Arlettes handen en schenkt zelf in)*

Arlette: Femke is magerder geworden en ze eet de laatste tijd met lange tanden, vind ik. Maar dat komt wel goed... en wat je gemoedsrust betreft? Pa, aub geen paniek ze is gewoon op routine-onderzoek

Firmin: Niets staat je in de weg hetzelfde te doen.... dat "eten met lange tanden", zoals je het uitdrukt,..soms komt het resultaat van zoiets, via gewichtsafname, uw gezondheid ten goede

Arlette: Ja, pa, ik weet het ...Ik heb nogal de neiging rap gewicht bij te krijgen...maar toch zou ik graag binnen een aantal maanden...een vijftal kilometer kunnen joggen

Firmin: Ik ken een gedegen diëtist die zelf om geen marathonetje verlegen zit...hij heeft goede trainingsschema's en vooral

volwaardige voedingsadviezen....Ai,ai,ai...vrouwen en gewicht...tegenstrijdige elementen

Arlette: Laat maar... 'k Zou het graag zelf uitzoeken en op de signalen van mijn eigen lichaam voortgaan...en dat alles alle dagen nauwkeurig uur per uur noteren...zolang men gezond is en men zich goed voelt is volgens mij de eigen inbreng ter zake van goudwaarde, naar je eigen lichaam luisteren, dat is het....ken je dat papa: het overheersend gevoel dat je alles aan kan? (*Deurbel en Koen komt binnen*)

Koen: Femke zal niet lang meer op haar laten wachten...

Arlette en Firmin: Ongeduldig zijn we helemaal niet, hoor.

Arlette: Alles zal naar hartewens verlopen, wees daar maar zeker van!

Koen: Dan kunnen Femke en ik op trektocht naar het hoge Finland...kwestie van de zuiverheid van het hoge Noorden te kunnen genieten en van elkaars lichaam....

Arlette: Ja zeker Koentje, in de eerste plaats vooral van elkaars lichaam; het is jullie van harte gegund...als het maar jullie liefde versterkt!

Firmin: Koen, ik heb er geen probleem mee dat je mijn dochter frequenteert, om het even plechtig uit te drukken. Je vader is de rijkste industrieel van onze omgeving...en ik ben een eenvoudige opsteller bij het Ministerie;

De vraag is: zal mijn dochter in uw speciale leefomgeving geduld worden? (*auteur op. TUSSENKOMST AUTEUR*)

Auteur: (*Jeroen*) De inhoud van die laatste repliek hebben we reeds in het triestige begin van het origineel stuk gehad... niet altijd over het standensverschil aub. Dat is een ouderwets en afgezaagd thema...Maar het is mijn fout, 'k heb tweemaal hetzelfde onderwerp aangesneden....Komaan, daar doen we iets aan....

(*Op dat ogenblik komen moeder Anna en dochter Femke binnen van de consultatie...ze zien er allebei tevreden uit! Ze worden door de auteur zachtjes buiten het podium geduwd en we horen hen instructies in ontvangst nemen.*)

Auteur: Een ogenblikje wachten dames ...jullie mogen direct terug op de bühne, nadat we jullie wat aanwijzingen hebben gegeven (*Anna en Femke worden zachtjes achter de coulissen geduwd -*) maar nu eerst de beurt aan Firmin, Arlette en Koen..

Auteur: (*nu tot Firmin, Arlette en Koen*) ...Die laatste repliek omtrent het standensverschil schrappen we...Pa Firmin moet nu laaiend enthousiast zijn omtrent de ontluikende liefde. Jullie gaan nu alle

drie terug op de bank plaats nemen.

(Auteur af) (geeft aan de deur instructies + te lezen bladen aan Anna en Femke — we horen stemmen achter de coulissen en Anna en Femke komen met de nieuwe dialogen op)

(Firmin, Koen en Arlette hernemen)

Firmin: Prachtig Koentje, die trektocht door Finland, ik wou dat ik nog jong was en het zwerversbloed nog door mijn lichaam hoorde stromen en de liefdessappen voelde borrelen....Ja, ja Finland zo leren jullie dat er nog ongerept gebied in Europa bestaat. Ik geef je zeker mijn allerbeste fotoestel mee.. ...Mijn eigenste "Canon". Ik wil bij jullie terugkomst vele dromerige snapshots zien. ...zodat ik me in diepe meren en sprankelende liefde kan onderdompelen. Jullie moeten uw dromen NU – ik herhaal – NU waarmaken. Eens volwassen zijn alle dromen gedroomd en daarop kan er een pijnlijk ontwaken volgen...vooral in deze harde tijden van staalharde concurrentie. en gewetenloze losbandigheid. *(Regisseur en schrijver op)*

Regisseur: *(tot auteur)* Staan die twee laatste zinnen werkelijk op papier?

Auteur: Ik ben er zeker van dat ze helemaal niet in tekst voorkomen. Firmin, ik weet dat je – hoe zou ik dat zeggen? – dat je een fantast bent maar dan soms een zeer pessimistische ; geen eigen gedachten declameren aub. Come on.. Femke en Anna: nu vol optimisme mee acteren.En avant, jullie komen zeer tevreden binnen. *(schrijver af. Regisseur blijft en begeleidt deze scène en duidt de juiste posities van de spelers aan)*

Anna: *(begint haar tekst te lezen)* Alles is super ok volgens de huisarts! En wat meer is we krijgen er iets liefs en vol leven bij.....

Femke: Koen, ik ben in blijde verwachting....we verwachten een baby!

Anna: Kijkt aub allen hierheen....Ik word oma! Ik word oma!

Koen: *(valt uit zijn rol)* Dat was toch niet voorzien in de origineel scenario.....het was voorzien dat Femke met het nieuws thuiskwam dat ze ongeneeslijk, dodelijk ziek was..... Nu is ze in verwachting. Gaan we met z'n drieën naar Finland?....Wat een overgang! *(Auteur op)*

Auteur: *(TUSSENKOMST)* Die opmerking, Koen, is heel juist, maar in de vervangende tekst leggen we de nadruk op de levensverwachting in plaats van op de doodsverwachting... nadruk op een toekomstige optimistische levensloop aub.

Firmin: Dat is voor mij ook een verrassingals een donderslag op

ons podium....Via een stervende komen we uit op nieuw leven.

Anna: Dat was al in 't jaar 33 na Christus met de verrijzenis ook het geval...de geschiedenis herhaalt zich...dat blijkt nu nogmaals.

Firmin: Onze schrijver is dus als het ware een ziener van “de tijd van de verlosser”, die zich nu wil voordoen als een ziener van alle tijden...

Koen: Firmin, die laatste gedachtenkronkel van je gaat mijn petje te boven....verleden, heden en toekomst mengen, dat is mijn ding niet. Aub, om me beter in mijn rol te kunnen inleven:Wie is de vader van dat kleine wonder? Van het lieve, nieuwe leven?.....vooruit met moeder de geit - de bok heeft nu toch al zijn werk gedaan - allé, auteur: sorry dat ik het zeggen moet....jouw nieuw “ toneelmeesterwerk “ lijkt meer en meer een moeras waarin wij acteurs en actrices blubberend zullen ten onder gaan.

Firmin: *(tot Femke)* Ik zit in hetzelfde spanningsveld....allerlei vragen komen naar me toe..wie is de schepper van die kleine? Als toekomstige opa heb ik toch het recht het te weten!

Femke: ‘k Weet het zelf niet...men heeft me daarjuist achter de coulissen diets gemaakt dat ik nu een meisje in verwachting moest neerzetten...’t Is een reusachtige stap...van terminaal zieke tot iemand die nieuw bruisend leven aan de gemeenschap schenkt! Hoe valt dit te rijmen? En 't is ook moeilijk te volgen...zomaar in één,twee, drie een declic maken... Ik zoek de schepper van het kind in de dialogen. *(doorsnuistert papieren)*

Regisseur Frederik: *(tot publiek)* Beste mensen, heden ten dage wordt alles ten dienste gesteld van de kijkers en luisteraarsen we hadden zo gedacht: als men via beeld en klank altijd aan de wensen van de toeschouwer-klant wil voldoen, moet de kijker zichzelf in de personages op scene kunnen vinden, ze hebben het recht zichzelf terug te vinden...elke mens heeft zijn eigen, aparte gevoelswereld.

Auteur: *(Jeroen)* We leven in de eenentwintigste eeuw met zeer hoge verwachtingen en wensen, die ten alle tijden voor iedereen gunstig zouden moeten uitvallen. De grote Cervantes stelt dat je de wereld niet moet zien zoals ze is...maar zoals ze behoort te zijn. Dat was dan ook de man die Don Quichote tegen de windmolens liet vechten. Maar kortom, dromen moeten er zijn, anders wordt het bestaan soms onhoudbaar!

Firmin: O ja Quichote...die gepatenteerde windverkoper.

Koen: Het zoveel mogelijk voldoen van verwachtingen en wensen van de toeschouwers...zou dat soms iets te maken kunnen hebben met het begrip “ kijkcijfers “ dat nu ook in het theaterleven zijn

intrede doet?

Auteur Jeroen: Ik had eerst een droevig stuk geschreven maar nu hebben jullie de dialogen van het tweede stuk – een vrolijker reserve als het ware - in jullie handen, waardoor we de “tristesse “ in vreugde kunnen omzetten wanneer het nodig blijkt. Morgen is het terug werkdag en nadat ik aanvoelde dat mijn eerste dialogen van daarjuist voor Frederik teveel droefheid opriepen, heb ik door jullie iets blijers willen doen neerzetten...ik kreeg het niet over mijn hart Frederik én het publiek vol triestige mijmeringen de nieuwe werkweek in te sturen.

Regisseur Frederik: Jeroen heeft me zoëven verwittigd dat hij de toeschouwers niet perse wilde overdonderen met iets dat te pessimistisch was en hij had benevens de redactie van het origineel stuk, iets optimistisch neergepend zonder jullie teveel “te onthouden tekst” aan te smeren...vandaar die nieuwe pagina's....die zouden slechts gebruikt worden wanneer de droefheid te erg werd , heeft hij er bijgevoegd.

Auteur Jeroen: Beste spelers, ik ben er van overtuigd dat jullie ervaren acteurs en actrices zijn die met een onmiddellijke “déclic” het spontane kunnen en zullen naar voor brengen. Daar ben ik honderd procent zeker van....

Om afgezaagde termen te gebruiken: zie het als een immense uitdaging ...of,of.... we gaan ervoor..

Regisseur Frederik: Iedereen achter de coulissen aub....we zullen terstond de vrolijke “ komst van het kindje “ passend gaan vieren.

Femke: Jeroen en Frederik , een ogenblikje a.u.b.Ha, hier heb ik de naam van de toekomstige vader, van de verwekker gevonden (*zoekt in de bladen*).....Ha, het is Koen...Jeroen toch..hoe kon je het zo passend in een flansen...ja, het zal zo zijn dat werkelijkheid en fictie soms in elkaar passen.

Auteur Jeroen: Dat is nu eenmaal het privilege van een auteur.....

Koen: Nog een vraagje...wanneer werd de baby geconcipeerd...

Femke had op een bepaald ogenblik een eisprong maar wie bevruchtte het eitje ...en wanneer werd het gelukkige schot gelost?

Femke: In mijn nieuwe tekst staat hier duidelijk dat Koen zich voluit had laten gaan...maar ik vind in deze tekst het woord kogel niet... om op dat schot terug te komen....er is helemaal geen sprake van bullits, munitie.....waren het misschien verdwaalde flodders?

Anna: Als ik het goed voorheb, waren Femke en Koen in het begin nog niet zo close. Mogelijks had je gelijk: lukrake flodders.....maar zoiets resulteert toch niet altijd in een zwangerschap.... tenzij één zaadje toch de geschikte weg zou

hebben gevonden. Zouden zaadjes oogjes hebben?

Auteur Jeroen: Scenario's zijn zeer gewillig en kunnen in een handomdraai worden gewijzigd. Dat is het privilege van de auteur, heb ik zojuist vermeld....Het ongeluk of geluk komt soms uit een klein zakje... 't is maar hoe je het bekijkt. Ook uit een vluggertje, kan nieuw leven ontstaan.

Firmin: Nieuw leven via ongeleide flodders uit een zakje....Hebben jullie wel eens een grondige cursus seksualiteit en voortplanting gevolgd?...Awel, mijnheer de auteur?

Femke: We voelen ons helemaal niet happy met die nieuwe beschreven toestand....graag stond ik stil bij de dood en bij de palliatieve zorg; en hadden we graag die problematiek behandeld gezien.

Koen: Mij steekt ook de woordkeuze omtrent de voortplanting ietwat tegen ...een ongelukkige en daarbij een te scherpe woordenschat: zakje, schot, eieren, flodders...daar zakt mijn broek van af.....ik heb nog zo'n oud klein woordenboekje van de N.V. Brepols uit Turnhout en daarin vindt je zelfs niet eens de woorden eisprong, ovulatie, penis, geslachtsrijp... terug....

Auteur: En toch waren er destijds zwangerschappen in overvloed.....veel meer dan nu zelfs...

Regisseur: (*kijkt in de bladeren*) Komaan Femke....nog één poging: breng nog eens de mare dat je een kindje verwacht en dat je er geweldig fier en blij bij bent....zoals beschreven in het optimistische gedeelte

Auteur: Anna en Femke...nog eens die scène bij jullie tweede binnenkomst daarnet...Arlette, Koen en Firmin, jullie zitten dus al in de canapé.....Jullie beiden, Femke en Anna, moeten al van bij het binnenkomen vreugde uitstralen, er moet een smile te zien zijn van hier tot ginder....de toeschouwers moeten direct kunnen delen in de intense vreugde van het nieuwe leven dat op komst is, ze moeten een mooie droom werkelijkheid zien worden... Femke herneem nog eens de repliek: " Koen, ik ben in blijde verwachting...we wachten op de komst van ons liefdeskind ".
(*Femke herneemt*)

Femke: (*Anna staat bij haar*) Ik ben in blijde verwachting...en...en...en....sorry, ik geraak er niet uit ; 'k ben nog altijd voor 100 % in mijn eerste, oorspronkelijke rol...ik voel me als het ware nog steeds totaal ziek, al is het misschien mijn zwangerschaps-misselijkheid die me parten speelt.....

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto